

ಮರೆವಿನೊಳಗೂ ನಗುವಿದೆ

ಶಂಕರನ ಮರೆವು ಎಂತೆಂಥ ವೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ? ಅಂಥದ್ದೇ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ ಈಚೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. 'ಕಚೋರಿ' ಹಿಂದಿನ ಈ ಕಥೆ ಮರೆವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಗುವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು.

■ ಮಂಜುಳ ಶ್ರೀಧರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಐಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಪ್ರವಾಹ, ಕಾಯಿಲೆ, ಕಸಾಲೆ ಹೀಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಗೃಹಿಣಿ ನಳಿನಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಗಂಡ ಶಂಕರನ 'ಮರೆವು' ಎಂಬ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಹೈರಾಣಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡನ ಅವಾಂತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು 10 ವರ್ಷ ಅದ್ದೇನೇ ಕಳೆದಳು ಎಂಬುದೇ ಅವಳಿಗೆ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಗಂಡ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಅವಳಿಗೆ. ಇವರದೇನು ಆಯುಟ್ಟಿನ ಮರೆವಾ ಹೇಗೆ ಎಂದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಪಾಟವೇ ರಂಪಾಟ. ನಂತರ ವಿಷಯ ನೆನಪಾದಾಗ ತನ್ನದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹಾಪೂರವೇ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಶಂಕರನಿಂದ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ನೆನಪಿನಶಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಸಲು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಳು, ಅದೆಲ್ಲವೂ ವೃಥಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಂತ ತಿಳಿದಾಗ 'ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತ' ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು.

ಶಂಕರನಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡರ್ ಕೆಲಸ. ನಳಿನಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬರುವ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ಅದೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದ. ಇಂಥ ಅಗಾಧ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಈ ನನ್ನ ಗಂಡ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿರಬಹುದು.

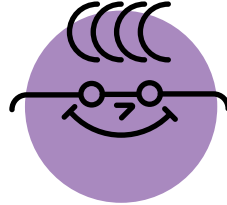
ಈ ಮರೆಗುಳಿಯಿಂದಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಉದ್ಧುಡ್ಡ ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕು! ಆದರೂ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡೆ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ, ಅಕ್ಕರೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಮರೆವು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯ ಚಿನ್ನದಂಥವನು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ

ವ್ಯಕ್ತಿ. ಸದಾ ಕಾ ಯೋ F ನ್ನು ಫಿ. ಯಾರು ಏನೇ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡುವ ಚತುರ. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಏನೋ ಒಂದು ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗಿಸುತ್ತಾ ಅವರೆಲ್ಲರ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲ್ಲ ನಳಿನಿ 'ಮರೆವಿನೊಳಗೂ ನಗುವಿದೆಯಾ?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶಂಕರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ? ಯಾವುದೋ ವಿಷ್ಯವೋ, ವಸ್ತುವೋ ಮರೆತು ಬರುವುದು, ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಂಡತಿ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಕೂಗಾಡುವುದು, 'ನಿಮಗೊಂದು ಏನೂ ನೆನಪಿರೋದಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದರಾದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನಖಶಿತಾಂತ ಸಿಟ್ಟು! ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಅರಿತ ನಳಿನಿ ಬೈದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಮ್ಮೆ ಬಾಸ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗಳ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಆಫೀಸಿನ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಊಟ ಅಂದರೆ ಶಂಕರ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ, ಭಾನುವಾರ ಬೇರೆ. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ.

ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆ ಊಟ ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೇ? ಯಾವುದುಂಟು, ಯಾವುದಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನೋ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲಾ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಶಂಕರನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ

ಒಂದು ತಿನಿಸು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದ. ಆದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಕೇಳೋಕೆ ಸಂಕೋಚವಾಗಿ, ಬಡಿಸುವವರ ಹತ್ತಿರ ಆ ತಿನಿಸಿನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಳಿನಿ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು, ತಿನಿಸಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಸೈಕಲ್ ಏರಿ ಹೊರಟ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಶಂಕರನ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಸಡನ್ ಆಗಿ ಒಂದು ನಾಯಿ ಅಡ್ಡ ಬಂತು. ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದರೂ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಸೈಕಲ್ ಸಮೇತ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. 'ಏ ನಾಯಿ ಮುಂಡೇದೆ! ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲೇ ಬೇಕಿತ್ತಾ ನಿನಗೆ ಸಾಯೋಕೆ. ನಾನು... ನಾನೊಂದು ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ವಿಷಯ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ' ಎಂದು ನಾಯಿಯನ್ನು ಬೈದು ಎದ್ದವನು, ಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರಟ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಕೂಗಿ ಕರೆದು, 'ಲೇ ನಳಿನಿ, ಇವತ್ತು ಬಾಸ್ ಮನೆ ಊಟ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಗೊತ್ತಾ? ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಚೆಂದ. ಒಂದು ತಿನಿಸು ಮಾತ್ರ ಬೊಂಬಾಟ್ ಆಗಿತ್ತು ಕಣೆ! ಅದೇನೋ 'ಕಸೂತಿ'ಯಂತೆ ಅದರ ಹೆಸರು! ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನೆಲ್ಲ ಬೇಕು ಅಂತ ಬರೆದುಕೊಡು, ತರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ

